

רע"פ 1154/20 - יהודה מלכה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 1154/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: יהודה מלכה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בעפ"ג 23987-08-19 מיום 31.12.2019, שניתן על ידי כב' סגן הנשיאה י' שפסר והשופטים ד' עטר וא' גורמן

בשם המבקש: עו"ד שלומי קלימאן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיאה י' שפסר והשופטים ד' עטר וא' גורמן) בעפ"ג 23987-08-19 מיום 31.12.2019, שבו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט ע' מורנו) בת"פ 33662-08-17 מיום 9.7.2019.

2. על פי המפורט באישום הראשון בכתב האישום, בשנים 2008-2009 עבד המבקש כקבלן בנייה ושיפוצים, ולא דיווח בדוחות המס שהגיש על הכנסה בסך 1,327,000 ש"ח שצמחה לו ממתן שירותי בנייה.

באישום השני בכתב האישום נטען כי בשנים 2012-2013 קיבלו המבקש יחד עם שתי נאשמות נוספות חשבוניות מס כוזבות בסך 1,040,900 ש"ח. המבקש והנאשמות האחרות רשמו את החשבוניות הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמות, וזאת במטרה להקטין את הכנסותיהן החייבות במס.

על פי המתואר באישום השלישי בכתב האישום, בשנת 2013 הנפיק המבקש יחד עם נאשמת נוספת תלושי שכר כוזבים בסך של 118,500 ש"ח. בהמשך, רשם המבקש את הוצאות השכר הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות של אותה נאשמתבכוונה להתחמק מתשלום מס.

3. בגין ביצוע מעשים אלו הורשע המבקש, על פי הודאתו, בעבירות מס רבות לפי פקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

4. בגזר דינו קבע בית משפט השלום מתחם עונש הולם אחד לכלל המעשים שיוחסו למבקש בכתב האישום, ועמד על כך שגרם במעשיו נזק לאוצר המדינה בסך של למעלה מ-2 מיליון ש"ח, ועל כך שטרם שילם את המס שהיה עליו לשלם מלכתחילה.

משכך, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

עם זאת, נקבע כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם את מעשי המבקש לקולה משיקולי שיקום, וזאת לנוכח תסקיר שירות המבחן החיובי שהוגש בעניינו; השתלבותו המוצלחת בהליך שיקומי; והשיהוי הרב שנפל בהגשת כתב האישום נגדו.

לאור האמור, הטיל בית המשפט על המבקש צו של"צ בהיקף של 400 שעות; עונש של 3 חודשי מאסר למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת מס מסוג "עוון"; עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 2 שנים, לבל יעבור עבירת מס מסוג "פשע"; קנס בסך של 15,000 ש"ח; וכן הורה לו שיחתום על התחייבות על סך 20,000 ש"ח ולפיה ימנע מביצוע העבירות שבהן הורשע למשך 2 שנים.

5. ערעור המשיבה על גזר דינו של בית המשפט השלום התקבל על ידי בית המשפט המחוזי.

נקבע כי מתחם העונש ההולם שקבע בית משפט השלום בעניינו של המבקשהסוטה באופן משמעותי ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים. על כן, פסק בית המשפט המחוזי כי מתחם העונש ההולם את מעשי המבקש נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט הוסיף וקבע כי יש להתחשב לחומרה בגזירת עונשו של המבקש בנזק הרב שגרם במעשיו כאמור לקופה הציבורית, ובכך שטרם שילם לרשויות את סכומי המס שהיה עליו לשלם מעיקרא.

מנגד, צוין כי יש לשקול לקולה את נסיבותיו האישיות של המבקש; את הודאתו במיוחס לו; את תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו; את השיהוי שחל בהגשת כתב האישום נגדו; וכן את סיכויי שיקומו.

לנוכח כל זאת, ובהתחשב בכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, גזר בית המשפט על המבקש עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, תחת צו השל"צ שהטיל עליו בית משפט השלום.

6. מכאן הבקשה שלפניי, אשר לצידה הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש.

בבקשתו למתן רשות ערעור, טוען המבקש כי אין להשית עליו עונש מאסר בפועל בגין העבירות שבהן הורשע. לטענתו, הפער בין העונש שהשית עליו בית משפט השלום והעונש שנגזר עליו בבית המשפט המחוזי הוא "חריג במיוחד", ומעיד על כך שערכאת הערעור מיצתה עמו את הדין וגזרה עליו עונש מחמיר יתר על המידה.

עוד סבור המבקש כי יש להקל מהעונש שנגזר עליו נוכח נסיבותיו האישיות, ובכלל זה ההליך השיקומי שאותו עבר, מצבו המשפחתי, ותסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו, וכן לאורמדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים.

7. דין הבקשה להידחות.

8. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים נדירים בלבד המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או במקרים שבהם נגרם לו אי צדק קיצוני או עיוות דין מהותי.

זאת ועוד, בקשת רשות ערעור על חומרת העונש לא תתקבל אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר על הנאשם סוטה בצורה קיצונית ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים (רע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019)).

הבקשה שלפניי אינה באה בגדר אמות המידה האמורות, ודי בכך כדי לדחותה.

כידוע, אין בעצם קיומו של פער בחומרת הענישה בין הערכאה הדיונית לערכאת הערעור כדי להצדיק את מתן רשות הערעור, אלא יש לבחון האם העונש שנגזר על המבקש הולם את חומרת העבירות שבהן הורשע (רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.2020)).

במקרה דנן, על אף הפער בין העונשים שהושתו על המבקש בערכאות השונות, העונש שנגזר עליו משקף כיאות את חומרת מעשיו.

בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בביצוע עבירות מס, ועל כך שנקודת המוצא בגזירת עונשו של נאשם שביצע עבירות אלו היא מאסר בפועל. עוד נקבע בפסיקה כי על בית המשפט הגוזר את עונשם של עבריינים המבצעים עבירות מס להעדיף את האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (וראו רע"פ 1238/19 אחדות נ' מדינת ישראל (27.2.2019)).

בענייננו, אין להמעט מחומרת מעשיו של המבקש, אשר בהתאם לקביעותיהן של הערכאות הקודמות גרם במעשיו נזק לאוצר המדינה בשווי של למעלה מ-2 מיליון ש"ח, ואף טרם הסיר את המחדל ושילם ולו חלק קטן מסכום המס שהיה מוטל עליו לשלם מלכתחילה.

לנוכח זאת, ובהתחשב בכך שבית המשפט המחוזי נתן דעתו לנסיבותיו האישיות של המבקש בגזירת עונשו, העונש שהושת עליו אינו מחמיר עימו יתר על המידה, וקל וחומר שאין הוא מצדיק את מתן רשות הערעור.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ממילא מתייתרת גם הבקשה לעיכוב ביצוע העונש.

ניתנה היום, י"ז בשבט התש"ף (12.2.2020).

ש ו פ ט
